

JUSTITSMINISTERIET

Folketingets Udvalg for Udlændinge-
og Integrationspolitik
Folketinget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 9. januar 2012
Kontor: Udlændingekontoret
Sagsnr.: 11/112751
Sagsbeh.: THF

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 137 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 19. december 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Henriksen (DF).

Morten Bødskov

/

Dorthe Kania

Spørgsmål nr. 137 fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik (Alm. del):

”Vil ministeren venligst kommentere det forhold, at Flygtningenævnet har besluttet at genvurdere en række sager omhandlende somaliere på baggrund af en dom fra menneskeretsdomstolen, herunder redegøre for rækkevidden og konsekvenserne af den nye praksis samt tilkendegive regeringens holdning hertil?”

Svar:

Jeg skal indledningsvis gøre opmærksom på, at jeg som justitsminister ikke har kompetence i asylsager.

Afgørelser om asyl træffes derimod af Udlændingestyrelsen (tidligere Udlændingesservice) i 1. instans med klageadgang til Flygtningenævnet.

Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet træffer afgørelse i asylsager på baggrund af den enkelte asylansøgers forklaring om sit asylmotiv sammenholdt med de til enhver tid foreliggende baggrundsoplysninger om forholdene i ansøgerens hjemland.

Jeg har til brug for besvarelsen anmodet Flygtningenævnet om et bidrag. Flygtningenævnet har oplyst følgende:

”Efter bemærkningerne til udlændingelovens § 7, stk. 2, forudsættes det, at Flygtningenævnet efterlever Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis (Lovforslag nr. L 152 af 28. februar 2002, side 44f.).

I bemærkningerne hedder det blandt andet:

”Det forudsættes, at udlændingemyndighederne ved anvendelsen af den foreslåede bestemmelse efterlever Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis på området. Domstolen foretager i hvert enkelt tilfælde en konkret og individuel vurdering af, om den behandling, som udlændingen risikerer at blive udsat for, såfremt den pågældende udsendes tvangsmæssigt, udgør tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf i strid med konventionens artikel 1.

...

Udlændingemyndighederne skal således foretage en konkret og individuel vurdering i hver enkelt sag, hvor relevant praksis fra navnlig Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol inddrages.”

Dommen [Sufi and Elmi v. UK. Applications no. 8319/07 and 11449/07] med de anførte præmisser og de mere generelle kriterier, der kan udledes heraf, vil således fremover skulle indgå som et væsentligt element i grundlaget for nævnets afgørelse af sager vedrørende asylansøgere fra Somalia.

Det vil i den forbindelse være nødvendigt at sikre, at sagerne er oplyst tilstrækkeligt i lyset af dommens præmisser. Det bør således i hver enkelt sag så vidt muligt klarlægges præcist, hvor i Somalia ansøgeren kommer fra, hvor og om vedkommende har nær familie i landet, og om ansøgeren må antages at kunne rejse gennem eller leve i al-Shabaab-dominerede områder. Tilsvarende vil det være nødvendigt, at der foreligger en opdateret beskrivelse af de aktuelle magtforhold i Somalia, herunder af den generelle sikkerhedssituation i Mogadishu og udstrækningen af al-Shabaab-dominerede områder.

Dette vil i forhold til allerede afgjorte sager, hvor ansøger fortsat opholder sig i Danmark, og i sager, der verserer for nævnet, som udgangspunkt forudsætte en sådan grundlæggende revurdering af ansøgernes asylmotiv sammenholdt med de aktuelle forhold i Somalia, at de pågældende bør sikres muligheden for en toinstansbehandling heraf, jf. udlændingelovens § 53 a.

Flygtningenævnets koordinationsudvalg har på den baggrund den 14. december 2011 besluttet, at samtlige verserende sager vedrørende somaliske statsborgere fra det sydlige og centrale Somalia, hvor behandlingen i nævnet er stillet i bero, og sager, hvor ansøgerne er i udsendelsesposition, genoptages og hjemvises ad fornyet førsteinstansbehandling i Udlændingestyrelsen.”